

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

Adam Podgórski

GMS 208-173-56/16

Warszawa, dnia *25* lutego 2016 r.

KANCELARIA Naczelnej Rady Adwokackiej
01.03.2016
wpłynęło
nr Lcz. <i>690</i>

Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej

Pan Andrzej Zwara

Szanowny Panie Prezesie

Z upoważnienia Marszałka Sejmu, uprzejmie przekazuję - w trybie art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615 ze zm.) - poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wiesław Janczyk), z prośbą o wyrażenie opinii.

Z poważaniem

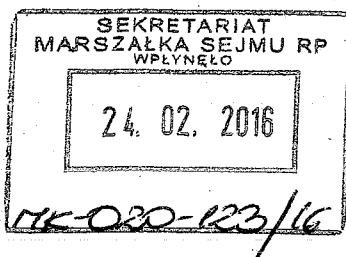

Prawo i Sprawiedliwość

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Warszawa, dnia 24 lutego 2016 r.

**Grupa Posłów na Sejm RP
Klubu Parlamentarnego
Prawo i Sprawiedliwość**

**Szanowny Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483) oraz art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2012 r. poz. 32 t.j. z późn. zm.) niżej podpisani posłowie składają projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym

Na podstawie art. 34 ust. 1 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy Pana Posła Wiesława Jancyka.

USTAWA

z dnia ... 2016 r.

o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym

Art. 1. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1866 oraz z 2015 r. poz. 978 i 1166) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) w ust. 1d pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) określanie wysokości obowiązkowych opłat na dany kwartał, o których mowa w art. 13c ust. 1.”;

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) określanie wysokości obowiązkowych opłat na dany kwartał, o których mowa w art. 13 ust. 1, wnoszonych przez podmioty objęte systemem gwarantowania na rzecz Funduszu;”

2) w art. 7:

a) w ust. 2 pkt 5 i 5a otrzymują brzmienie:

„5) określanie na wniosek Zarządu Funduszu wysokości stawek obowiązkowej opłaty na dany kwartał, o której mowa w art. 13 ust.1 i opłaty ostrożnościowej na dany kwartał, o której mowa w art.14a podmiotów objętych systemem gwarantowania oraz stawki określającej wysokość funduszy ochrony środków gwarantowanych;

5a) określanie na wniosek Zarządu Funduszu stawek obowiązkowej opłaty na dany kwartał, o której mowa w art. 13c ust.1;”

b) w ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przy określaniu wysokości stawki obowiązkowej opłaty na dany kwartał, o której mowa w art. 13 ust. 1, oraz stawki opłaty ostrożnościowej na dany kwartał, o której mowa w art. 14a, Rada Funduszu uwzględnia w szczególności sytuację w sektorze finansowym oraz jego otoczeniu makroekonomicznym.”

3) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty objęte systemem gwarantowania wnoszą na rzecz Funduszu obowiązkowe opłaty w okresach kwartalnych w wysokości iloczynu stawki nieprzekraczającej 0,075% i podstawy naliczania opłaty, o której mowa w ust. 1a.”;

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Podstawę naliczania opłaty o której mowa w ust.1 wnoszonej i obliczanej przez podmioty objęte systemem gwarantowania stanowi łączna kwota ekspozycji na ryzyko, określona w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), obliczona według zasad określonych na podstawie przepisów tego rozporządzenia i ustawy - Prawo bankowe, ustalona na dzień określony przez Radę Funduszu.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość stawki, o której mowa w ust. 1, na dany kwartał określa i przekazuje podmiotom objętym systemem gwarantowania Rada Funduszu, nie później niż do końca kwartału poprzedzającego kwartał, w którym opłata ma być wniesiona.”;

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Z zastrzeżeniem ust. 3c, podmioty objęte systemem gwarantowania są obowiązane do wnoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, w terminach określonych przez Fundusz, nie

później niż do końca kwartału, z tym że opłaty należne od banków spółdzielczych - zrzeszonych w bankach zrzeszających - wnoszą, w imieniu tych banków, banki zrzeszające.”;

e) ust. 3c, 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„3c. Podmioty objęte systemem gwarantowania będące bankami krajowymi utworzonymi na podstawie art. 42a ust. 1 ustawy - Prawo bankowe są obowiązane do wniesienia po raz pierwszy opłaty, o której mowa w ust. 1, w pełnej wysokości za kwartał, w którym wpisano bank do rejestru przedsiębiorców, nie później niż w terminie 30 dni od dnia wpisania banku do rejestru przedsiębiorców. Podstawę naliczenia pierwszej opłaty stanowi kwota wskazana w ust. 1a, obliczona według stanu na dzień wpisania banku do rejestru przedsiębiorców. Do wnoszenia przez te podmioty opłaty, o której mowa w ust. 1, w kolejnych kwartałach stosuje się przepis ust. 3.

4. Wniesiona opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi koszt uzyskania przychodu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.).

5. Z dniem spełnienia warunków gwarancji przez podmiot objęty systemem gwarantowania podmiot ten jest zwolniony z obowiązku wnoszenia opłat, o których mowa w ust. 1.”;

4) art. 13c otrzymuje brzmienie:

„Art. 13c. 1. Kasy wnoszą na rzecz Funduszu obowiązkowe opłaty w okresach kwartalnych w wysokości iloczynu stawki nieprzekraczającej 0,075% i wartości aktywów oraz zobowiązań pozabilansowych ustalonych, na dzień określony przez Radę Funduszu.

2. Wysokość stawki, o której mowa w ust. 1, na dany kwartał określa na wniosek Zarządu Funduszu i przekazuje kasom Rada Funduszu, nie później niż do końca kwartału poprzedzającego kwartał, w którym opłata ma być wniesiona.

3. Kasy obowiązane są do wnoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, w terminach określonych przez Fundusz, nie później niż do końca kwartału.

4. Wniesiona opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi koszt uzyskania przychodu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

5. Z dniem spełnienia warunku gwarancji przez kasę jest ona zwolniona z obowiązku wnoszenia opłat, o których mowa w ust. 1.

6. Obowiązkowe opłaty, o których mowa w ust. 1, dotacje na potrzeby funduszu kas udzielone na wniosek Funduszu z budżetu państwa na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych, oraz dotacje udzielone przez Kasę Krajową zwiększają fundusz kas.

7. Z tytułu opóźnienia w dokonywaniu opłat, o których mowa w ust. 1, Funduszowi przysługują odsetki w wysokości odsetek pobieranych od zaległości podatkowych.”;

5) w art. 14:

a) uchyla się ust.1.

b) ust.2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nie nalicza się obowiązkowej opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 od aktywów z umów o kredyt kontraktowy w bankach prowadzących kasy mieszkaniowe według zasad określonych odrębnymi przepisami.”

c) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Bank Gospodarstwa Krajowego wnosi obowiązkowe opłaty naliczone z zastosowaniem połowy stawek, o których mowa w art. 13 ust.1.”

d) ust. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„3. Nie nalicza się obowiązkowej opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1.”

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Od aktywów pochodzących z emisji hipotecznych listów zastawnych i publicznych listów zastawnych nie nalicza się obowiązkowej opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 i nie tworzy się funduszu ochrony środków gwarantowanych.”

f) uchyla się ust. 5.

6) art. 14a otrzymuje brzmienie:

„Art. 14a. Podmioty objęte systemem gwarantowania wnoszą na rzecz Funduszu opłatę ostrożnościową w okresach kwartalnych w wysokości iloczynu stawki nieprzekraczającej 0,05% i podstawy naliczania opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1a. Przepisy art. 13 ust. 2, 3, 3c i 5 oraz art. 14 ust. 2, 3 i 4 stosuje się odpowiednio.”

7) w art. 14b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Banki, które przestały należeć do systemu ochrony, są obowiązane wnieść opłatę ostrożnościową za kwartał, w którym przestały należeć do systemu ochrony. Opłata powinna zostać wniesiona w terminie wnoszenia opłaty za ten kwartał.”

8) w art. 15 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) obowiązkowe opłaty, o których mowa w art. 13 ust. 1 i art. 13c ust. 1, wnoszone przez podmioty objęte systemem gwarantowania i kasy;”

9) w art. 16a ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Po wyczerpaniu środków, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, podwyższyć wysokość stawki opłaty o której mowa w art. 13 ust. 1, nie więcej jednak niż do wysokości 0,6%. Wydając rozporządzenie, minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi kwartały, których dotyczy podwyższenie wysokości stawki, dni, na które oblicza się podstawę naliczenia opłaty, oraz terminy wniesienia opłat. Przepis art. 13 ust. 4 stosuje się odpowiednio.”

10) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Z tytułu opóźnień w dokonywaniu opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1, opłaty ostrożnościowej, o której mowa w art. 14a, oraz wpłat, o których mowa w art. 26a ust. 2 i art. 26c, Funduszowi przysługują odsetki w wysokości odsetek pobieranych od zaległości podatkowych.”

11) art. 38r ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Funduszu i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, podwyższyć wysokość stawki opłaty, o której mowa w art. 13c ust. 1, nie więcej jednak niż do wysokości 0,6%, w przypadku wyczerpania się środków, o których mowa w ust. 1, określając kwartały, których dotyczy podwyższenie wysokości stawki, dni, na które oblicza się podstawę naliczenia opłaty oraz terminy wniesienia opłat i uwzględniając w szczególności wysokość niezaspokojonych zobowiązań Funduszu.”

12) art. 42a otrzymuje brzmienie:

„Art. 42a. Kto, będąc członkiem zarządu kasy objętej ustawowym systemem gwarantowania środków pieniężnych, doprowadza do powstania straty po stronie Funduszu w wyniku tego, że kasa nie odprowadziła obowiązkowej opłaty, o której mowa w art. 13c ust. 1, albo nie odprowadziła opłaty w odpowiedniej wysokości mimo dysponowania przez tę kasę środkami pieniężnymi wystarczającymi na odprowadzenie tej opłaty, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.”

Art. 2. 1. Rada Funduszu podejmuje uchwałę w sprawie obowiązkowych opłat oraz opłaty ostrożnościowej za pierwszy oraz drugi kwartał 2016 r. w ciągu 10 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Opłaty należne od podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania oraz od kas za pierwszy kwartał 2016 roku są wnoszone w ciągu 10 dni od dnia podjęcia uchwał określonych w ust. 1.

3. Opłaty należne od podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania oraz od kas są wnoszone od trzeciego kwartału 2016 roku w okresach kwartalnych zgodnie z zasadami określonymi w art. 1. niniejszej ustawy.

4. Opłaty wniesione przez podmioty objęte obowiązkowym systemem gwarantowania oraz kasy za rok 2016 do dnia wejścia w życie ustawy, zostają zaliczone na poczet należnych opłat kwartalnych ustalonych zgodnie z ust. 1.

5. Fundusz w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy zwraca podmiotom objętym obowiązkowym systemem gwarantowania oraz kasom różnicę między opłatą wniesioną za rok 2016, a należnymi opłatami kwartalnymi, ustalonymi zgodnie z ust. 1, bez odsetek.

Art. 3 Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Według interpretacji Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (European Securities and Markets Authority – ESMA) wydanej dnia 25 września 2015 r. (2015/ESMA/1462) opłaty płacone w modelu ex-ante na rzecz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (BFG) przez banki sporządzające sprawozdania finansowe zgodnie z MSR powinny być jednorazowo zaliczane w koszty i nie jest możliwe rozpoznanie składnika aktywów z tytułu takiej opłaty, a następnie rozliczanie jej kosztów w czasie. Opinia ta skupia się na tym, że zarówno powstające zobowiązanie jak i koszty wynikające z dokonania płatności należałoby ująć jednorazowo na początek okresu sprawozdawczego.

Jakkolwiek opinia ESMA nie ma charakteru wiążącego z punktu widzenia stosowania MSR, w rzeczywistości ta opinia potwierdza jedynie stanowisko wyrażane przez audytorów z tzw. wielkiej czwórki po wejściu w życie interpretacji 21 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (KIMSF 21). W ich opinii zastosowanie innego podejścia w zakresie rozliczania kosztów opłat na BFG w czasie, zwłaszcza w obliczu opinii ESMA, może narazić banki na poważne konsekwencje, m.in. że sprawozdanie nie zostanie uznane za zgodne z MSR.

Zastosowanie się banków sporządzających sprawozdania finansowe zgodnie z MSR do opinii ESMA będzie miało daleko idące konsekwencje:

- 1) jednorazowe ujęcie w kosztach składki na rzecz BFG,
- 2) wpływ na wynik finansowy (w szczególności za I kwartał),
- 3) brak porównywalności z danymi przekazywanymi przez banki sporządzające sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą o rachunkowości (w szczególności za I kwartał).

Sposób rozliczenia kosztów jednorazowo lub w czasie będzie miał szczególny wpływ jedynie na śródroczne sprawozdanie finansowe (w szczególności za I kwartał), co przełoży się na kwestię możliwego zastosowania przez Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) wobec banków art. 142 ust 1 ustawy – Prawo bankowe (program postępowania naprawczego) oraz na raport biegłego rewidenta z przeglądu śródrocznego sprawozdania finansowego.

Ponadto, zastosowanie się banków sporządzających sprawozdania finansowe zgodnie z MSR do opinii ESMA mogłoby mieć wysoce negatywny wpływ na obraz znacznej części polskich banków. Masowe raportowanie istotnej straty na początku roku zostałyby natychmiast

dostrzeżone przez rynki finansowe i agencje ratingowe. W efekcie, na skutek tych zmian, ucierpiałby znacznie wizerunek polskiego sektora bankowego. Mogłoby to być zinterpretowane jako przejaw kryzysu całego sektora bankowego oraz prowadzić do kolejnego obniżenia ratingu wiarygodności kredytowej kraju.

Proponowane poprawki, poprzez zmianę systemu ustalania opłat z obecnie obowiązującego w okresie rocznym na kwartalny, mają na celu uniknięcie sytuacji w której w związku z jednorazowymi opłatami wnoszonymi na początku roku na rzecz BFG podmioty objęte obowiązkowym systemem gwarantowania odnotowałyby stratę bilansową w śródrocznym sprawozdaniu finansowym, co skutkowałoby koniecznością przedstawienia programu naprawczego. Wejście banku w procedurę programu naprawczego jest przesłanką do wyłączenia go z opodatkowania tzw. podatkiem bankowym. Takie rozwiązanie pozwoli na uniknięcie sytuacji, w której obowiązek wniesienia opłaty za cały rok będzie każdorazowo powstawał z dniem 1 stycznia danego roku. Zmiana systemu ustalania opłat z rocznego na kwartalny umożliwi zaliczenie jej w tej wysokości w koszty podmiotu objętego obowiązkowym systemem gwarantowania. Ponadto zmiany przewidziane w art. 1 pkt. 8 i 10 projektu ustawy precyzują, że opłaty powinny zostać wniesione nie później niż do końca kwartału, którego dotyczą.

Mając na względzie fakt, że w listopadzie zeszłego roku Rada BFG podjęła stosowne uchwały odnośnie ustalenia składek w ujęciu rocznym na rok 2016, projekt ustawy przewiduje szczególny tryb ustalenia i wniesienia opłat za I i II kwartał 2016 roku.

W związku z powyższym, w celu uniknięcia niebezpieczeństwa zmaterializowania się ryzyka straty bilansowej w śródrocznym sprawozdaniu finansowym podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania, konieczne jest skrócenie *vacatio legis* projektu ustawy. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Projekt ustawy nie wykonuje prawa Unii Europejskiej.

